kippus Norra rigi poolt Rootsi sissegi; ja Hollandi ja Tani sõalaewa wäed woitsid Rootsi laewa wägge mitmes taplusses ärra. Prantsoos olli kaugel ning olli temmal ennesel hulk waenlasi kaelas, et ei saand omma sõbrale appi tulla. Rootsil olli Saksamaal weel monni tuggew liñ käes, kelle alla waenlased ollid koggonud, et neid enneste kätte woita. Kunningas tahtis wägga Stettini merreäärtse liñnale, mis waenlasteſt kangeste ahhastati, abbi tehha ja Ria poolt, Kuramaalt ja Preissi rigist läbbi, wägge señna appi sata. Aastal 1677 korjati siis Someſt, meie ja Ria Ma seest ni paljo wägge kokko kui agga sai. Meie ja Ria Ma kerge rüütli wäggi ja moisnikkude lip piddiwad ka sõtta minnema. Agga et wennelassi ei woind selja tagga uskuda, piddi muist wägge seie mahhajáma, ja peälegi Ma omma kulloga tuggewad liñnad, Perno ja Tarto, kindlamaks walmistama.

Seſt olli suur wigga, et wäggi wägga kaua wibis, enne kui tele hakkas minnema. Wast süggise wasta talwet hakkasid Talliñna maalt Ria pole lükuma. Päwad ollid lühhikessed, te hukkas, ilm rop, et wäggi enne Riga ei saand kokko, kui teise aasta neäri kuul. Stettini liñ olli kül jo waenlasteſt ärrawoidetud; agga wäggi läks ommeti eddasi, et Rootsi kunninga würstirigid Saksamaal waenlaste käest peästa. — Teine wiwitus tulli seſt, et Kurama würsti ja Pohla kunninga käest lubba olli tarwis otsida, nende madest läbbi Preissi male miñna, mis sel aial jo, nenda kui nüüdki, Pranburgi würstirigiga ühhe wallitsusse al olli. Kui sedda lubba ollid sanud, ja peälegi sedda tootust, et ka suggu Pohla sõawägge nendega piddiwad ühtelõma, siis mindi jälle tele. Soldatid waesed waewati ärra kange marsimissega; wiis pennikoorma piddid päwas eddasi minnema, ja õse tule taewa al lumme peäl puhkama. Innimesteſt egga hoosteſt polnud holimist, ei leiba egga mona walmis warrutud. Kuramaalt läbbi miñnes olli neil solast pudo, et lihha solata piddiwad sõma. Preissi maal